Opłata pocztowa uiszczona gotówką

Nr. 49. 1936.

Gazeta Urzędowa

POWIATU KATOWICKIEGO

Redakcja i Administracja: Katowice — Wydział Powiatowy, ul. Marsz. Piłsudskiego nr. 45, III. piętro pokój nr. 46 — tel. 319-91 — konto P. K. O. 300.235.

Za redakcję: Franciszek Bąk — Wydział Powiatowy

Katowice, sobota, dnia 5 grudnia 1936 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

OBWIESZCZENIE
Ministra Opieki Społecznej

z dnia 16 października 1936 r.

w sprawie podania o nadanie umowie zbiorowej z dnia 28 lipca 1936 r., ustalającej warunki pracy i płacy w przemyśle gastronomiczno-hotelarskim, mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich przedsiębiorstw gastronomiczno-hotelarskich na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego.

Związek Zawodowy Kelnerów i Pokrewnych Zawodów w Polsce Z. Z. Z. Oddział w Katowicach wniósł do Ministerstwa Opieki Społecznej w myśl § 2 rozporządzenia z dnia 23 grudnia 1918 roku o umowach zbiorowych, wydziałach robotniczych i pracowniczych oraz o rozjemstwie w zatargach pracy (Dz. Ust. Rzeszy Niem., str. 1456) podanie o nadanie mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich przedsiębiorstw gastronomiczno-hotelarskich na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego umowie zbiorowej, zawartej w Katowicach w dniu 28 lipca 1936 r., pomiędzy Związkiem Restauratorów, Właścicieli kawiarń i hoteli na województwo śląskie — z jednej, a Związkiem Zawodowym Kelnerów i Pokrewnych Zawodów w Polsce Z. Z. Z. Okrąg Śląski i Związkiem Pracowników Gastronomicznych „Union Ganymed“ Okrąg Katowice — z drugiej strony.

Tekst umowy podany jest poniżej.

Sprzeciwy w sprawie nadania powyższej umowie mocy powszechnie obowiązującej wnosić należy do Ministerstwa Opieki Społecznej w ciągu dni 14 od ogłoszenia niniejszego obwieszczenia.

Minister Opieki Społecznej
(—) M. Kościałkowski.

Umowa taryfowa

zawarta między Związkiem Restauratorów, Właścicieli kawiarń i hoteli na Województwo Śląskie, a Związkiem Zawodowym Kelnerów i Pokr. zawodów w Polsce Z. Z. Z. Okręg Śląski oraz Związkiem Pracown. Gastronomicznych „Union Ganymed“ Okręg Katowice następującej treści:

§ 1.

Przyjmowanie pracowników i kelnerów odbywa się za pośrednictwem społecznego pośrednictwa pracy przy Związku pracowników gastronomicznych w Polsce Oddział Katowice lub (Union) Ganymed za poprzednim uzyskaniem zgody Państw. Urzędu Pośrednictwa Pracy. O ile by te biura nie mogły dostarczyć wogóle lub odpowiedniego pracownika w/g przedłożonej pracodawcy listy bezrobotnych, pracodawca przyjmuje pracownika za pośrednictwem Urzędu Pośrednictwa Pracy.

§ 2.

Tak pracodawcy jak też pracownikowi przysługuje prawo 14-dniowego wypowiedzenia stosunku pracy, który może tylko nastąpić 1 lub 15 dnia w miesiącu.

§ 3.

Natychmiastowe wydalenie z pracy może nastąpić w wypadkach dopuszczenia się przez pracownika czynów kolidujących z postanowieniami ustaw karnych i przemysłowych, lub też w wypadkach niemoralnego prowadzenia się pracownika podczas pracy, zaniedbywania przez tegoż obowiązków, nieusprawiedliwionego opuszczania pracy, spowodowania nieuzasadnionych strajków, nieprzestrzegania postanowień niniejszej umowy.

§ 4.

Pracownikowi przysługuje prawo w ważnych wypadkach dać za siebie zastępcę w porozumieniu jednak z właścicielem przedsiębiorstwa.

§ 5.

Przynależność pracownika do jakiejkolwiek organizacji zawodowej, politycznej i religijnej, prawnie dozwolonej, jak również branie udziału w strajku ogólnym, lub miejscowym, o ile został wywoła-

ny względami natury ekonomicznej, t. j. poprawy bytu pracowników gastronomicznych nie mogą służyć podstawą do natychmiastowego rozwiązania umowy pracy.

§ 6.

Właściciele poszczególnych zakładów, uznają mężów zaufania wybranych w myśl ustawy o Radach Zakładowych.

Postanowienia szczegółowe dotycz. pracowników kelnerskich.

§ 7.

Tytułem wynagrodzenia pobierają pracownicy kelnerscy 10%, które doliczają gościom do rachunków za podane przez siebie potrawy i napoje w restauracjach i kawiarniach, posiadających koncesje na sprzedaż napojów alkoholowych. W kawiarniach i cukierniach oraz mleczarniach których właściciele nie posiadają koncesji na podawanie napojów alkoholowych mogą pracownicy kelnerscy doliczać do rachunków 15%.

W kawiarniach posiadających koncesję na sprzedaż napojów alkoholowych pracownik winien otrzymać normalny obiad lub kolację, lub też odpowiedni ekwiwalent pieniężny w/g umowy z właścicielem.

§ 8.

Pracownicy kelnerscy otrzymują o ile przychodzą do pracy w restauracjach w partii rannej, pożywienie, a to: śniadanie i obiad, w partii zaś popołudniowej, podwieczorek i kolację. To samo dotyczy kawiarń i cukierń z tą tylko różnicą, że pożywienie składa się z potraw jakiemi te lokale w swoim zakresie dysponują.

§ 9.

Pracownicy przyjmowani do pomocy na dniówki t. zw. „wypomóżki" otrzymują jak w § 7 10% i 15% oraz utrzymanie, jak w § 8, jak również zwrot kosztów podróży III-cią klasą tam i z powrotem do miejsca zamieszkania, o ile nie zamieszkują w miejscu.

§ 10.

Pracownik kelnerski ma prawo do korzystania z jednego wolnego od pracy dnia w tygdniu.

§ 11.

Urlopów dla pracobiorców udziela się na zasadzie obowiązującego ustawodawstwa.

§ 12.

Pracownicy kelnerscy wstrzymują się od pracy w pierwszy dzień Bożego Narodzenia i Wielkiej Nocy, jednakże muszą wyznaczyć na ten dzień dyżurnych ze swego grona, celem obsłużenia gości. W razie sporu kto ma pełnić dyżur, decyduje Rada Załogowa lub mąż zaufania.

§ 13.

Znosi się stałe rewiry łącznie z gabinetami, inkasowanie pieniędzy należy do rewirowego, podającego na tym rewirze.

§ 14.

Znosi się liberie z zachowaniem dotychczasowych czarnych stroi jak: smokingi, względnie fraki, ew. białe kitle (kaftany). Noszenie numerów uzależnia się od woli właściciela zakładów w zależności od warunków lokalnych.

§ 15.

O ile pracownik kelnerski ma trudności w uzyskaniu należności od konsumenta, wtedy obowiązany jest zawiadomić o tem właściciela przed opuszczeniem lokalu przez konsumenta.

§ 16.

Kelnerzy, portierzy i personel hotelowy otrzymują od rachunków za wynajęte pokoje 25%. Także sam % dopisują kelnerzy za podawanie potraw do pokoi. Rozdzielanie tych procentów uskutecznia się przy udziale Rady Załogowej lub męża zaufania.

§ 17.

Spory wynikłe z niniejszej umowy rozstrzyga Paretetyczna Komisja Zawodowo - Rozjemcza, działająca na podstawie załączonego regulaminu.

§ 18.

Umowa niniejsza obowiązuje od 1 sierpnia do dnia 31 grudnia 1936 r. i może być wypowiedziana na jeden miesiąc przed upływem tego terminu. O ile wymówienie w tym terminie nie nastąpi, obowiązuje na każdy następny rok z jednomiesięcznym wypowiedzeniem.

Katowice, dnia 28 lipca 1936 roku.

Ze strony pracodawców:

(—) **Wojciech Nowakowski** (—) **Jan Grabiec**

Ze strony pracobiorców:

(—) **Leon Gòrski** (—) **Spyra Stanisław**
(—) **Szewior Jòzef** (—) **Kubica Michał**
(—) **Blachut Rudolf** (—) **B. Kostorz**

(Przedruk z Gaz. Urz. W. Śl. Nr. 36 z dnia 10 listopada 1936 r.)

Obwieszczenie Ministerstwa Opieki Społecznej

z dnia 6 października 1936 r.

w sprawie zmian w składzie Brackiego Sądu Rozjemczego w Katowicach.

Na podstawie § 83 i 76 pruskiej ustawy o bractwach górniczych w brzmieniu obwieszczenia pruskiego Ministra Handlu i Przemysłu z dnia 17 czerwca 1912 r. (zbiór ustaw pruskich str. 137) oraz art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 kwietnia 1934 r. o przekazaniu zakresu działania Ministra Przemysłu i Handlu oraz wyższych urzędów górniczych, wynikającego z pruskiej „ustawy o bractwach górniczych", Ministrowi Opieki Społecznej (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 300) — podaję do wiadomości, że skład Brackiego Sądu Rozjemczego w Katowicach, podany do wiadomości obwieszczeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 28 czerwca 1933 r. („Monitor Polski" Nr. 155, poz. 195) i obwieszczeniem Ministra Opieki Społecznej z dnia 17 sierpnia 1935 r. („Monitor Polski" Nr. 194, poz. 215) uległ następującym zmianom:

Utracili mandaty ławników z pośród zastępców członków bractw górniczych z powodu utraty urzędu starszego brackiego:

Starszy bracki Franciszek Jaszczyk z Nikiszowca,
Starszy bracki Karol Tront z Bielszowic.

Na ich miejsce zostali mianowani ławnikami:

Starszy bracki Juliusz Chmiel z Nowej Wsi,
Starszy bracki Paweł Kozdoń z Chwałowic.

Minister Opieki Społecznej:
(—) M. Kościałkowski.

(Przedruk z G. U. W. Śl. Nr. 36 z dnia 21 listopada 1936 r.)

Ministerstwo Skarbu.
L. D. I. 70007/3/36.

Okólnik

z dnia 17. października 1936 r.

w sprawie powierzania robót wchodzących w zakres rzemiosł.

Do
Izb Skarbowych, Dyrekcyj Ceł i Wydziału Skarbowego w Urzędzie Wojewódzkim Śląskim.

Przepisy prawa przemysłowego (rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. Dz. U. R. P. Nr. 53 poz. 468 w brzmieniu ustawy z dnia 10. marca 1934 r. Dz. U. R. P. Nr. 40 poz. 350) postanawiają, że trudnić się rzemiosłem można dopiero po uzyskaniu karty rzemieślniczej, którą wydają władze przemysłowe I. instancji po wykazaniu się przez petenta posiadaniem odpowiedniego uzdolnienia zawodowego.

Przepis powyższy nie jest ściśle przestrzegany przez znaczną ilość osób prowadzących samoistnie rzemiosło. Przyczyną tego jest w przeważnej ilości wypadków brak odpowiednich kwalifikacyj zawodowych, wymaganych do uzyskania karty rzemieślniczej. Mimo to osoby prowadzące nielegalnie rzemiosło podejmują się wszelkich prac, częstokroć nawet b. poważnych, którym w wielu wypadkach sprostać nie mogą, wywołując swą działalnością rozgoryczenie rzemiosła legalnego, widzącego w rzemiośle nielegalnym niebezpiecznego konkurenta który nie ponosząc ciężarów publicznych, zwycięża rzemiosło legalne swą ceną, podważając równocześnie jakością wykonanej roboty zaufanie społeczeństwa do całego rzemiosła.

Zaznaczyć przy tym należy, że ten stan rzeczy, będący jawnym łamaniem przepisów, zawiera w sobie niebezpieczeństwo obniżenia poziomu rzemiosła, pociągając za sobą równocześnie poważne straty w gospodarstwie społecznym, wywołane niefachowością osób trudniących się rzemiosłem. Pozornie niska bowiem cena, wskutek nieumiejętnego wykonywania prac łączy się zwykle z poważnymi stratami materialnymi, a często nawet z niebezpieczeństwem zdrowia i życia ludzkiego.

Z memoriałów i skarg, napływających do Ministerstwa Przemysłu i Handlu od związków i stowarzyszeń rzemieślniczych wynika, że brak należytego zrozumienia powyższych zagadnień daje się zauważyć nie tylko w szerokich rzeszach społeczeństwa, lecz także w instytucjach publicznych, które ulegając sugestii pozornie niskich cen, powierzają wykonywanie robót rzemieślniczych osobom niefachowym i nielegalnie trudniącym się rzemiosłem.

W związku z tym Ministerstwo Skarbu zarządza, by przy powierzaniu robót wchodzących w zakres rzemiosł wymienionych w art. 142 w. w. prawa przemysłowego, wymagane było posiadanie przez oferentów kart rzemieślniczych.

Dyrektor Departamentu
(—) M. Węgrzynowski.

(Przedruk z G. U. W. Śl. Nr. 36 z dnia 21 listopada 1936 r.)

Zarządzenie Wojewody Śląskiego

z dnia 14 listopada 1936 r.

w sprawie ograniczenia wykonywania przemysłu okrężnego w Mysłowicach.

Na podstawie art. 55 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350) zarządzam zgodnie z uchwałą Rady Miejskiej m. Mysłowic z dnia 2 października 1936 r., że w mieście tym na prowadzenie przemysłu okrężnego, wymienionego w art. 45 L. 1 i 3 prawa przemysłowego, potrzebne jest osobne zezwolenie (wiza) właściwej władzy przemysłowej, tj. Starostwa w Katowicach, o ile licencja wydana jest przez inną władzę przemysłową.

Zarządzenie to ogłasza się w Gazecie Urzędowej Wojew. Śląskiego i w Monitorze Polskim.

Nadto zarządzenie to winno być uwidocznione na tablicy urzędowej miasta Mysłowic, przeznaczonej na obwieszczenia.

Wojewoda:
w/z (—) Dr. Saloni,
Wicewojewoda.

(Przedruk: z Mon. Polsk. z dnia 19 listopada 1936 r. nr. 270).

Ministerstwo
Wyznań Religijnych i Oświecenia
Publicznego
Warszawa.

OKÓLNIK Nr. 95

z dnia 24 września 1936 r. (II-P. 4737/36)

w sprawie opłat stemplowych od wyciągów z akt stanu cywilnego.

Ministerstwo Skarbu pismem z dnia 16 lipca 1936 r. Nr. D. V. 48819/5/36 powiadomiło, że wyciągi i inne świadectwa z akt stanu cywilnego, wydane osobom, wymienionym w art. 144 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 64 z 1935 roku, poz. 404), a w szczególności kierownictwom publicznych szkół powszechnych (państwowych względnie samorządowych) na skutek urzędowego zapotrzebowania przez te kierownictwa, są wolne od opłaty stemplowej w myśl art. 160 (pkt. 3) powołanej ustawy.

Ponieważ jednak rodzice dzieci szkolnych nie należą do osób wymienionych w art. 144 (punkty 1—5), wyciągi i inne świadectwa, wydane rodzicom nawet w celu przedłożenia tych wyciągów władzom szkolnym, podlegają normalnej opłacie stemplowej, przewidzianej w art. 155 powołanej ustawy.

Powyższe wyjaśnienie Ministerstwa Skarbu należy podać do wiadomości kierownictw publicznych szkół powszechnych dla celów związanych z wykonaniem i kontrolą obowiązku szkolnego z zaznaczeniem, że kierownictwa publicznych szkół powszechnych mogą stosować procedurę, o której mowa w ustępie pierwszym, tylko wyjątkowo w przypadkach istotnej potrzeby, a w szczególności także w razie notorocznego ubóstwa rodziców.

Dyrektor Departamentu:
(—) Dr. M. Polak.

(Przedruk: z Gaz. Urz. Woj. Śl. z dn. 21 XI. 1936 r. nr. 11)

Starostwo katowickie
Nr. G — 49/8.

Obwieszczenie.

Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Katowicach zwróciła się do Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego, z projektem przełożenia toru kolejowego Makoszowy — Mizerów na szlaku Makoszowy — Gierałtowice.

Wobec powyższego Starostwo katowickie na polecenie Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego z dnia 27 listopada 1936 r. Nr. KP. 13/18 zawiadamia, że:

1) opis techniczny i projekt przełożenia toru Makoszowy — Mizerów na szlaku Makoszowy — Gierałtowice, będzie wyłożony do przeglądu w gminie Makoszowy przez 14 dni, tj. od dnia 5: XII. 1936 r. — dnia 19. XII. 1936 r. włącznie;
2) komisyjne dochodzenie odbędzie się na miejscu w dniu 22. XII. 36 r. o godz. 9 z punktem zbornym przy km 0,0 wyżej wymienionej linii kolejowej.

W wyżej zakreślonym terminie należy pisemnie albo protokularnie zgłosić w Starostwie w Katowicach zarzuty przeciw projektowi przełożenia toru, najdalej do dnia 19. XII. 1936 r. zaznaczając, że zarzuty wniesione po upływie terminu uwzględniane nie będą.

Strony wnoszące zarzuty winny wziąć udział w rozprawie komisyjnej.

Katowice, dnia 3 grudnia 1936 r.

Starosta
w z.
(—) Richter.

Zarząd gminy Nowa-Wieś
L. dz. B. F. 1084/3/36.

Obwieszczenie.

Niniejszem podaje się do publicznej wiadomości, że na zasadzie art. 10 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8 lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30) uchwaliła Rada Gminna na posiedzeniu w dniu 17. X. 1936 r. pobierać w roku 1937 na terenie gminy Nowa-Wieś dodatki komunalne do opłat państwowych od patentów na sprzedaż i wyrób trunków w wysokości:

100 % opłat państwowych od patentów na sprzedaż,
100 % opłat państwowych od patentów na wyrób trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych z tem, że dodatki do opłat państwowych od patentów na wyrób gatunkowych wódek pobierane będą w wysokości 10 % opłaty państwowej.

Nowa-Wieś, dnia 26 listopada 1936 r.

Naczelnik gminy
(—) Fryc.

Urząd gminy Wełnowiec

Obwieszczenie.

Podaje się do wiadomości, że Rada Gminna w Wełnowcu dnia 27 października br. uchwaliła pobierać na zasadzie art. 10 ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8, lipca 1926 r. (Dz. U. Śl. Nr. 17, poz. 30) w roku 1937 na terenie gminy Wełnowiec dodatki komunalne do opłat państwowych od patentów na sprzedaż i wyrób trunków w wysokości:

1) 100% opłat państwowych od patentów na sprzedaż
2) 100 % opłat państwowych od patentów na wyrób trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych z tem, że dodatki do opłat państwowych od patentów na wyrób wódek gatunkowych pobierane będą w wysokości 10 % opłaty państwowej.

Stawki powyższe zatwierdził Wydział Powiatowy w Katowicach reskryptem z dnia 18-go listopada 1936 r. — Sm. V.-/3.

Wełnowiec, dnia 24-go listopada 1936 r.

Naczelnik gminy
(—) Broll.

Prenumerata: roczna **12 zł,** półroczna **6 zł,** kwartalna **3 zł,** miesięczna **1 zł.** Cena nr. pojedyńczego **30 gr.**
Gazeta wychodzi tygodniowo. — Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów „Gazety Urzędowej pow. katowickiego“ należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględnione tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru.
„Gazetę Urzędową pow. katowickiego“ można zamawiać i płacić w wszystkich urzędach pocztowych
Ogłoszenia: Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu.

Tłoczono w Drukarni Siemianowickiej (wł. P. Pronobis) w Siemianowicach Śl. ul. Staszyca 17 — tel. 231-08.